

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 64 (1388)

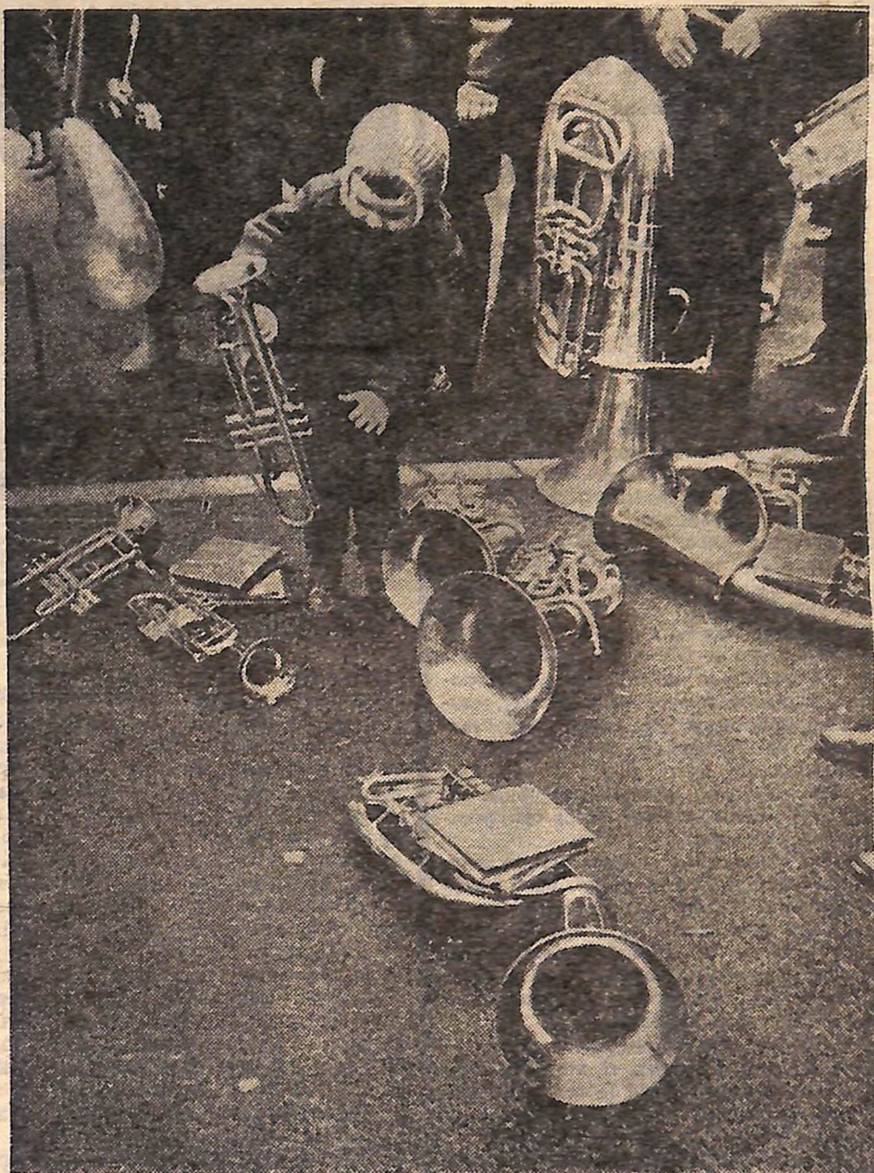
ВІВТОРОК, 1 ЧЕРВНЯ 1971 р.

Ціна 2 коп.

III ОБЛАСНИЙ

конкурс майстрів машинного доїння відбувся 28-29 травня. Він розпочався у Кіровоградському технікумі механізації сільського господарства і за-

кінчився у колгоспі «Заповіт Леніна» Кіровоградського району.
Знаючи чемпіона області 1971 року виборола Ганна Позняк, доярка колгоспу, де відбувалися змагання.
Докладніше про конкурс читайте в наступному номері нашої газети.

ХАЙ ТРУБИ ЦІ ЗОВУТЬ ДО СВЯТІ

ДЕМОНСТРАЦІЙ!

ХАЙ ГРАЮТЬ ЛИШЕ ТУШ ПІД ЧАС ГУЧНИХ

ОВАЦІЙ!..

ПРО ЦЕ СПІВАЮТЬ У В'ЄТНАМІ ДІТИ.
І МАТЕРІ ЖАДАЮТЬ — ВСЬОГО СВІТУ!

МІТИНГ ЧЕХОСЛОВАЦЬКО- РАДЯНСЬКОЇ ДРУЖБИ

ПРАГА. [ТАРС]. На празькому заводі «Авто-Прага» відбувся мітинг чехословацько-радянської дружби, в якому взяла участь делегація КПРС на XIV з'їзді КПЧ, очолювана Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим.

Саме тут, в цехах «Авто-Праги» був написаний відомий лист 99 робітників, опублікований у «Правді» 30 липня 1968 року. В дні, коли контрреволюція допадала шалених зусиль, щоб вирвати Чехословаччину з соціалістичного табору, на весь світ сміливо пролунав голос великої групи робітників «Авто-Праги», які наперекір антирадянській істерії висловили почуття щирої дружби до Радянського Союзу, вірності ідеалам соціалізму.

Палкою овацією зустріли присутні товариша Л. І. Брежнєва. Глава делегації КПРС підкреслив, що Комуністична партія Радянського Союзу не пошкодує зусиль для дальшого розвитку і зміцнення дружби та співробітництва між КПРС і КПЧ, між радянським і чехословацьким народами.

Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з величезною увагою і не раз переривалась бурхливими сплесками. Учасники мітингу скандували: «Хай живе КПРС!», «Хай живе КПЧ!», «Хай живе Радянський Союз!».

Учасники мітингу одностайно прийняли текст листа трудящих Праги радянському народові.

НА ЗАНЯТТЯХ — діловитість. Юнаки та дівчата механічного цеху обговорюють підсумки навчання в системі комсомольської політосвіти та завдання комсомольської організації по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС.

Треба вести роботу так, — каже секретар комсомольської організації цеху Валентин Шевченко, — щоб кожен комсомолец зрозумів, що саме він, а не хтось інший, конче необхідна людина на даній виробничій ділянці. Оце і є найголовніше завдання нашої комсомольської організації і, в першу чергу, цехового комітету комсомолу.

Кандидат в члени КПРС технолог Т. Г. Козакова вказала, що прогули та брак у цеху з'являються саме внаслідок недостатньої боротьби комсомольської організації з порушниками та брако-робами. Одним із завдань комсомольської організації є і посилення боротьби за технічну естетику в цеху.

Цю думку підтримав групкомсорг ремонтної ділянки цеху Сергій Гасаненко, який запропонував комсомольській робочій місця перетворити в зразкові місця чистоти та порядку.

Групкомсорг токарної ділянки Михайло Кушнірьов: — Слід частіше ремонтувати обладнання, налагодити інструментальне господарство цеху бо, коли робочий інструмент несправний, — годі й чекати відмінної якості. Заперечення токаря Леоніда Козакова:

— Нема чого все лихо звалювати на обладнання. Адже багато наших комсомольців — це робітники високої кваліфікації! Хіба й вони працюють на розладнаних верстатах? Звичайно, легко стати на позицію пасивного споживача: «Що дають, те й роблю». Вадже, але необхідно, розуміти економічну політику підприємства, всієї країни. Ось тоді й ставлення до роботи зміниться і чимало невідкладних питань вирішимо. В гуртку «Бесіди про соціалістичну економіку» на заняттях я уважав багато корисного.

На зборах виступив начальник механічного цеху М. С. Душейко. Він розповів про перспективи розвитку цеху, закликав комсомольців зважитися за освоєння верстатів-автоматів, які стоять до ладу на підприємстві..

Протягом року три рази на місяць комсомольці збирались в гуртках «Бесіди про соціалістичну економіку». Неначе й небагато, менше тридцяти годин вони наачались господарювати по-держав-

ному. Не буду стверджувати, що підсумки минулої п'ятиденки — більш ніж 200 процентів змінної норми у Олександра Пирогова, Юрія Савицького та Леоніда Козакова — це прямий результат, заняття в гуртках. Хлопці і раніше працювали добре. Савицький та Козаков в минулому році визнані кращими робітниками своєї про-

ОРІЄНТИР ДЛЯ КОЖНОГО

Рік навчання в політгуртках «Бесіди про соціалістичну економіку» підсумували комсомольці ремзаводу «Укрсільгосптехніза».

фесії. Але в ході занять поступово змінювався у комсомольців підхід до своєї справи. Це відчувалося і на підсумковому занятті. Хоч хлопці у виступах не використовували спеціальних термінів, не робили економічних висновків, але відчувалося, що свою роботу розглядають вже з вищих позицій. Зараз молодих робітників турбує вже і плінність кадрів, і робота з учнівською молоддю, інші питання.

Ось Леонід Козаков зараз навчає вже четвертого учня. Йому не байдуже, як той буде працювати далі, які буде виконувати завдання.

Змінилось і ставлення до недбалих. Комсомольці шукають шляхи матеріального та морального впливу на них. Сьогодні з радістю можна констатувати, що протягом року зросла політична, громадська активність наших слухачів.

Д. КОТИКОВ,
секретар комітету комсомолу
Кіровоградського ремонтного
заводу «Укрсільгосптехніка».

І ВСЕ — ВПЕРШЕ...

Ідуть студентські загони

Стало доброю прикметою. Якщо з інститутів роз'їжджаються студентські будівельні загони — значить літо розпочалося.

Коли так, то в Кіровоград воно прийшло на чотири дні раніше. І приїздили його до нас студенти сонячної Одеси. А точніше — Одеського електротехнічного інституту зв'язку імені О. С. Попова.

Іх прибуття справді можна порівняти з прильотом першої ластівки. По-перше, приїхали вони найперші. По-друге, на Кіровоградщині вперше працюватиме студентський будівельний спеціалізований загін. А, по-третє, робота, яку вони виконуватимуть, виконуватиметься теж вперше. Бо приїхав цей загін у розпорядження не будівельного тресту, а будівельно-монтажного управління зв'язку.

Маршрут вже їм відомий. Кіровоград — Знамянка — Устинівка — Верблюжка. Студенти-зв'язківці будуть займатись будівництвом об'єктів зв'язку, монтажем апаратури уцінення, монтуватимуть дві телефонні станції по 500 номерів.

Але, мабуть, найціннішим буде те, що наші помічники займуться телефонізацією колгоспів.

І ще одна місія лежить на студентському будівельному загоні. Вони виконуватимуть урядове замовлення по висенню міжміських та сільських телефонних сіток з метою захисту їх від впливу електрифікованих залізниць.

Слово, мають виконати обсяг робіт на суму 320 тисяч карбованців.

На пероні Кіровоградського залізничного вокзалу зібрались ті, хто зустрічав. В якому ж вагоні їдуть? Та коли з середнього побачились гітара і рюкзак — всі побігли туди. Так і є. Тут вони всі.

Командир штабу будівельних загонів М. Гладун вітає студентів з прибуттям, бажає їм успіху. Наступного дня студенти-зв'язківці приступили до роботи.

Г. ПРОКОПЕНКО.

На фото: зустріч на пероні залізничного вокзалу.

Фото Ю. Лівашникова.

ДЕНЬ МУЗЕЮ

Такий день нещодавно провели працівники Кіровоградського краєзнавчого музею разом з комітетом комсомолу заводу тракторних гідроагрегатів безпосередньо на підприємстві.

Цього дня передувала чимала підготовча робота. Наукові співробітники музею прочитали в цехах лекції на такі теми: «Пушкін і Єлисаветградщина», «Іх іменами названі вулиці Кіровограда», «Віля початку подвигу». Робітники заводу взяли активну участь у вікторині «Чи знаєш ти свій край?». Чимало з них побувало в краєзнавчому музеї.

Грунтовна розмова про історію рідного краю відбулася на день музею. Про Героя Радянського Союзу В. Парика, учасника руху Опору у Франції, розповідали робітникам старший науковий співробітник музею Е. О. Коляда, про подвиги на Україні і в Чехословаччині Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова — завідувача відділом історії Р. Ф. Захарченко. Присутні оглянули орден та медалі Радянського Союзу, Чехословацької Соціалістичної Республіки, якими був нагороджений О. С. Єгоров, документи про нагородження. Привернула увагу всіх бойова нагорода — Партизанська Зірка Єгорова, яка встановлена урядом ЧССР на честь 20-річчя визволення республіки від німецько-фашистських загарбників.

Із зацікавленням слухали заводчани про зв'язки з нашим краєм О. С. Пушкіна, розглядали фотодокументи, які розповідали про це. Екскурсоводом у цій цікавій подорожній був старший науковий співробітник музею А. М. Юрченко.

З оглядом краєзнавчої літератури потім виступила завібібліотекою музею В. М. Кир'янова.

Методист клубу імені Калініна В. Г. Караманова підсела підсумки вікторини і вручила пам'ятні сувеніри робітникам заводу Т. Чернявській, В. Яковлеві, Л. Киян, які стали переможцями.

Підсумовуючи розмову, заступник директора музею по науковій частині І. П. Топчий підкреслює велику роль музеїв у комуністичному вихованні трудящих і плідність співробітництва із виробничими колективами.

І. ЗАРЕМБА.

м. Кіровоград.

ВЧИТИСЯ НА ДОСВІДІ

Закінчив роботу семінар других секретарів міських і райкомів ЛКСМУ. Закінчив свою роботу триденний семінар других секретарів міських і райкомів комсомолу. Як ми вже повідомляли, першого дня на семінарі виступив з доповіддю «Завдання комсомольських організацій області по комуністичному вихованню молоді в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, комсомольських з'їздів і пленумів» перший секретар обкому ЛКСМУ України М. Гайдамака.

Присутні прослухали ряд лекцій про міжнародне становище, другого і третього дня учасники семінару обговорили питання атеїстичного виховання молоді, спортивної роботи. Вели мову про поліпшення роботи політгуртків, про те, як краще готувати юнаків до служби в армії.

Учасники семінару побували на Морозівському вуглерозрізі, ознайомилися з роботою кабінету комсомольської роботи Олександрійського міського комсомолу, з роботою дитячого сектора при Палаці культури імені В. І. Леніна в м. Світловодську, побували на гідростектростанції.

ПІСЛЯ ІНІЦІАТИВИ НОВОМИРГОРОДЦІВ

ПРИГАДУЮ, як перед зборами комсомольського району Кіровоградського району комсомолу секретар комсомольської організації колгоспу імені XX з'їзду КПРС Микола Ткаченко розповідав про роботу комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи: «Ланка працює в постійному складі вже три роки. В ній вісім механізаторів. Минулого року вирощували гібридну кукурудзу на площі 130 гектарів. При зобов'язанні 40 виростили 50 центнерів зерна на гектарі. Добре працювали ланкою Георгій Хоменко, помічник ланкового Микола Симоненко, тракторист Іван Соні та інші...»

Микола згадав про здобутки. І лише в кінці бесіди поділявся думками, які його непокоїли: «Працювали в бригаді молоді трактористи Григорій Ковтуленко і Микола Терещенко. Добре працювали. Та перевели їх на іншу роботу. Механізатори, які замінили їх, теж трудяться відмінно, але...»

Микола намагався пригадати їхні прізвища і не міг. Лише згадав, що обом за тридцять п'ять років.

А фінал цієї розмови був дуже не схожий на жвавий початок.

— Цього року молодіжною бригадою лише називатимуться. Середній вік механізаторів — 33—40 років.

Згадалася ця розмова через декілька днів, коли завідувач відділом комсомольських організацій Кіровоградського району комсомолу Валентин Романов назвав ланку Г. Хоменка кращою в районі. І цього аж ніяк не спростуєш. Ця ланка дійсно є! Більшість інших комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи існують лише на папері.

З цієї картини, яку намалював В. Романов, можна було зробити висновок, що він по-справжньому вболіває за діло і що справи в районі не такі й погані. Є 16 комсомольсько-молодіжних ланок, в яких трудяться 161 механізатор. З них 132 — комсомольці. На підтвердження цього Валентин кладе переді мною список ланок. Та за цим списком в кожній ланці — по 2—3 механізатори: в ланці колгоспу імені XXII з'їзду КПРС — 3, імені Щорса — 3, імені Мічуріна — 2... У зв'язі ж до обкому комсомолу були відповідно дані цифри 11, 8, 14...

Що це? Охошамлювання чи небайдистість у оформленні документів? Зрозуміти важко. Навіть тоді, коли зважити на таке: представлений Валентином список ланкових комсомольсько-молодіжних ланок майже в точності, прізвище в прізвище співпадає з надрукованим 22 лютого в районній газеті «Зоря комунізму» списком ланкових механізаторів ланок.

КІРОВОГРАДСЬКІ хлібороби цього року взяли підвищені зобов'язання, і вже в лютому в господарстві району було створено 81 механізовану ланку для вирощування високих врожаїв кукурудзи. Бюро Кіровоградського району КП України затвердило ланкових і зобов'язало правління колгоспів та первинні партійні організації створити для високопродуктивної роботи кукурудзівників усі необхідні умови.

Саме списки цих ланок і поклав переді мною Валентин. Але ж яке відношення вони мають до списків комсомольсько-молодіжних ланок, які створювалися місцевими підрозділами Конкретної відповіді В. Романов дати не зміг. Він розповів про труднощі роботи, про те, що значна частина молодих механізаторів призвана до лав Радянської Армії, в списки, моля, більш як місячної давності, і цифру 16 переправив на 10.

Важко було створено 81 механізовану ланку для вирощування високих врожаїв кукурудзи. Бюро Кіровоградського району КП України затвердило ланкових і зобов'язало правління колгоспів та первинні партійні організації створити для високопродуктивної роботи кукурудзівників усі необхідні умови.

Саме списки цих ланок і поклав переді мною Валентин. Але ж яке відношення вони мають до списків комсомольсько-молодіжних ланок, які створювалися місцевими підрозділами Конкретної відповіді В. Романов дати не зміг. Він розповів про труднощі роботи, про те, що значна частина молодих механізаторів призвана до лав Радянської Армії, в списки, моля, більш як місячної давності, і цифру 16 переправив на 10.

ПОБАЧЕННЯ БЕЗ ЗНАЙОМСТВА

ОПТИМІСТИЧНІ ПАПЕРИ І СУМНІ ДІЛА
ЧИ РОЗКРИТА «ТАЄМНИЦЯ» НОВОМИРГОРОДЦІВ?
«СЕЛО — РАЙКОМ». ЗВ'ЯЗОК ПЕРЕРВАНИЙ

Більш реальну цифру назвала перший секретар Валентина Ченцова — 4 або ж 5. Ланки є в колгоспах імені XXII з'їзду КПРС, імені XX з'їзду КПРС, «Росія», «Родина», «Победа».

І ось я в колгоспі імені XXII з'їзду КПРС. Розмова з групою сором бригади № 2 Валентиною Царенко, цікавилось роботою комсомольсько-молодіжних ланок.

— В нашій бригаді такої ланки немає, — розповідає В. Царенко. — А молодих трактористів — багато. Лише цього року курси механізаторів закінчили Едуард Залесський, Володимир Драган, Сергій Савов, Григорій Солдатов. А скільки хлопців працюють по 2—3 роки! Звичайно, було б добре організувати такі ланки. Для молодих хліборобів вони б стали справжньою школою трудового гарту.

Від В. Царенко дізнаюсь, що днем раніше до колгоспу приїздили В. Ченцова та В. Романов. Говорили про своєчасну сплату членських внесків. За роботу комсомольсько-молодіжних ланок їй не згадували.

ДЛЯМНО довгого травневого дня шукаю керівників господарства в конторі. А тут ще в взаємоперевірці і все ж мені пощастило зустрітись з головою колгоспу Леонідом Івановичем Петренком. Його думка співпадає з думкою головного агронома колгоспу Віктора Семеновича Гасленка — вже сьогодні всі шість механізованих ланок можна назвати комсомольсько-молодіжними, бо дві третини механізаторів — комсомольці і молоді. Але ні працівники райкому комсомолу, ні місцевий комітет з пропаганди створити комсомольсько-молодіжні ланки не зверталися.

А ввечері ще одна роз-

Новини

НА ЧЕСТЬ КОМПОЗИТОРА

На святково прибраній сцені — портрет славетного Чайковського. Це йому присвячується концерт, це з його творів буда складена програма учнів фортепіанного відділу класу викладача Е. А. Пенчківської Кіровоградського музичного училища.

В першому відділенні Пам'яті Зубова, Юрій Стрельбицький, Зіна Калініченко та інші учні відділу майстерно виконали фортепіанний цикл «Пори року», у другому звучав І. І. концерт сімейний мінор для фортепіано з оркестром Петра Ілліча Чайковського.

М. БІДЕНКО.

На будівництві дитячої спортивної школи в м. Кіровограді.

Фото В. КОВПАКА.

мова — з секретарем парт-організації колгоспу Леонідом Івановичем Малушем. Ось що він сказав:

— До мене товариші з райкомом комсомолу зверталися на початку квітня. Була розмова про організацію комсомольсько-молодіжних колективів по вирощуванню кукурудзи. Але ж на той час всі механізатори вже були закріплені за агрегатами.

Запитав про роботу комсомольсько-молодіжних ланок і керівників інших господарств. Головного агронома колгоспу «Родина» М. С. Рибий відповів:

— В колгоспі чотири ланки. Комсомольсько-молодіжної — жодної.

Секретар партійної організації колгоспу «Росія» Ф. А. Андришівський:

— На цьому тижні приїздили з райкомом комсомолу. Розмовляли з хлопцями. Створили ми ланку, в якій 16 механізаторів. Ланковий — комсомолец Віктор Ільченко. Хлопці взяли зоб-

ов'язання виростити по 40 центнерів гібридної кукурудзи з гектара на площі 200 гектарів. Якби до нас звернулися раніше, організували б дві ланки. Це зробимо наступного року.

ОТЖЕ, картина ясна. Працівники Кіровоградського району комсомолу роботу по створенню комсомольсько-молодіжних ланок пустили на самоплив. Це питання не було розглянуте на засіданні бюро райкому. Тож ніхто в райкомі не може сказати про справи на місцях, охарактеризувати роботу ланок, назвати їх склад і навіть сказати, де вони є, а де їх немає.

Відділ комсомольських організацій Кіровоградського РК ЛКСМУ своєчасно не підтримав цінної ініціативи молодих хліборобів Новомірогородського району. Золотий час згаяно!

Зараз повним ходом йде оброботок просапних. Чому б, наприклад, нині не оформити комсомольсько-молодіжні ланки в колгоспі імені XXII з'їзду КПРС, де вони, по суті, виникли стихійно?

То ж чи займаються комсомольські працівники району турботами сільських виробничиків? Питання важливе і серйозне. І відповідь на нього треба дати негайно, негайно зменшити віддал між райкомом комсомолу і селом.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,

спецкор «Молодого комунара».

Кіровоградський район.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

ГАНЬБА ТОБІ,
КАПІТАЛІЗМ!НА ВУЛИЦІ — НАДІЯ
КОЛУМБІЙ

Маленький худенький хлопчик в обірваній куртці і стоптаних черевиках чекав, коли під'їде будь-яка машина, щоб швидко підійти до неї, встигнути відчинити дверцята перед пасажиром, що виходить, і одержати кілька монет за свої послуги. А потім знову чекання. І так цілий день, поки в кишені не буде хоч декілька зароблених песо. А ось хлопчик років семи, хитаючись під вантажем, персе на спині мішки, розвантажуючи грузовик з фруктами. Він теж хоче принести додому декілька зайвих песо.

Коли приїжджаєш у столицю Колумбії Боготу, то не виблискуючі реклами чи незвичайна архітектура міста привертають перш за все вашу увагу, а діти. Діти бідняків, які, щоб допомогти батькам прогодувати сім'ю, змушені цілий день знаходитися на вулиці в пошуках будь-якого заробітку.

Скільки їх, цих маленьких трудівників у місті, ніхто не знає. Однак всюди, де б ви не знаходились, ви можете бачити, як вони з раннього ранку до пізнього вечора працюють нарівні з дорослими або, коли вже занадто малі і не мають сил для фізичної праці, прагнуть хоч чим-небудь догодити вам.

Пізно ввечері, коли затихає життя на вулицях, сотні безпритульних колумбійських дітей знаходять собі притулок на їх тротуарах. Зібравшись по кілька чоловік, вони сплять на голому асфальті в самому центрі міста, власним теплом зігріваючи один одного в холодні довгі ночі.

Одного разу ми запитали одного з маленьких трудівників міста, чи ходить він до школи. «Ні, сеньйор, я працюю», — почули ми відповідь. Зляканий гонять дітей на вулицю, змушують їх з малих років працювати. Вони не мають можливості одержати хоча б початкову освіту.

Таке становище — це перш за все результат тривалої залежності Колумбії від США, тривалого господарювання у країні американських монополій.

Н. УРТМІНЦЕВ,
кореспондент ТАРС.

Богота.

ЖИВІТЬ!
ЩАСЛИВІЙТЕ!
РАДІЙТЕ!

Кажуть, до всього можна звикнути, до всього призначитись. Але, гадаю, коли проходиш мимо цього будинку, — спокійним не будеш. Бо тут починається життя. Тут народжується людина. І з тієї ж хвилини, секунди навіть — починається турбота про неї.

Людина з'явилась на світ. І появі з таким же хвилюванням чекали не тільки в сім'ї, а

й тут. І радість вашу першоприродно поділяють люди в білих халатах. Так, дитина, доки вона знаходиться тут, повністю у розпорядженні лікарів, медсестер родильного будинку. Всі вони несуть невинну парту над нею. Тут стерильна чистота, яку зрівняєш хіба що із хірургічною палатою. Виблискують нікельовані ліжка. В кожному з них — мадєський клубочок.

В дитячому відділенні родильного будинку 32 медсестри і три лікарі-педіатри.

ТУТ
ПОЧИНАЄТЬСЯ
ДОЛЯ

буває мало. І все ж для них передбачено все. В палаті спеціальні ліжка-кувети, де постійно підтримується температура, вологість повітря. А ось стоїть незрозумілий пристрій, який нічого спільного не має з ліжком.

— Це «Інка», Інкубатор, — пояснює лікар-педіатр Т. М. Полянська, — для немовлят, що передчасно з'явилися на світ. Він імітує ті умови, в яких тільки-но знаходилось немовля.

Легко уявити собі, як треба доглядати такого, щоб при написанні воно було, як і звичайно. Місяць, Інкуби більше доводиться «дорослувати» таку дитину. Зате батьки вже гарантовані, що небезпека минула. Їх син чи донька розвиваються нормально.

Але перш ніж виписати дитину із родильного будинку, від членів сім'ї обов'язково запитають довідку про відсутність туберкульозу.

— Прикро тільки робиться, що люди не розуміють важливості цього заходу, — говорить голорний лікар Л. П. Болдаренко. — Доходить трохи не до сварки. Бо, бачте, вважають це зайвими клопотами. А ми хоч і робимо протитуберкульозні щиклення «БЦЖ», та при такій підступній хворобі, як туберкульоз, не менш важливою є ізоляція дитини від хворого. І якби там не було, а все-таки добираємося свого. Бо здоров'я дитини — для нас головне.

Г. ІВАНЧЕНКО.
м. Кіровоград.

ЕКСПЕДИЦІЯ
«ЧЕРВОНИЙ СЛІДОПИТ»

Босоногим хлоп'ям скочив усі стежки села Полонистого Андрій Пастушенко. Бувало, тільки зйідуться кілька хлопчаків, і зразу ж починається:

- Зіграємо в «червоник» і «білих»?
- Зіграємо.
- Червоним командиром буде Андрійко.

І починалася гра... Хлопець мріяв стати справжнім командиром. У 1934 році добровільно пішов до лав Червоної Армії. Навчання, плани на майбутнє, не довелося їм здійснити-ся...

Війна... В той важкий для країни час Андрій Романович був кадровим офіцером, командував 572 стрілецьким полком 233 Кременчуцько-Знам'янської стрілецької дивізії. Полк брав участь у Корсунь-Шевченківській битві.

В першій половині березня 1944 року, наблизившись до рідних місць, полк шийшов від селом Тернівським на Смиці, звільняв Роткоховець, вийшов до річки Ятрані, де німці вирішили зупинити наступ. Форсувати річку з коду не змогли. Довелося всю ніч вести бій за село Покотилово. Ворог був знищений. Бій за село Покотилово почався за 10 кілометрів від рідного Полонистого.

Швидко туди! Як хотілося Андрію Романовичу звільнити рідне село, де жили найближчі, найрідніші йому люди. На хвилину він пригадав, як тоді з хлопчачками грали в «червоник». Тепер він прохитав селом з своїм полком бойовим командиром. Віддавати за всі страждання, що перенесав його рідні в дні окупації.

То раптом:
— Вам наказ від командира дивізії М. Водоп'янова: розвивати наступ не в напрямі Полонистого, а лівіше нього. Ну що ж, накази на війні не обговорю-

ються. Полк звільнив села Троянку, Ємилівку, Молдовку. Підходив до Лощиневагої.

Першими зайшли розвідники полку під командуванням капітана Семенова. Потім — другий стрілецький батальйон, яким командував капітан Блау.

Після короткого бою фашисти одійшли на правий берег річки Буг, підрававши за собою міст. Там вони зайняли оборону. Ворог під-

тягував сили. Потрібно було свіжити з переправою, щоб не дати ворогові закріпитися.

Човни огорожали не тільки бійці, а й місцеве населення. Тим часом проводилась розвідка оборони противника.

В штаб полку, який був у Люшневатій, приїхав командир дивізії І. М. Водоп'янов. Він уточнив завдання полку, перевіряв план форсування річки.

Короткий відпочинок перед боем. На стіл подали український борщ. У кімнату зайшов лейтенант Шевченко і доповів:

— Товаришу капітан (в той час Андрій Романович мав звання капітана), Вас хочуть бачити десь цимчасно.

— Проща.

На порозі з'явилися «цивільні», широко посміхаючись. Це були чоловіки сестер Андрія Романовича.

— Хочемо воювати в твоєму полку, — запитали вони. — Замість відповіді командир дивізії запросив чоловіків до столу на фронтний борщ. Прибули дістали з валізи домашні пиріжки...

В Люшневатій командир полку залишив один невеликий підрозділ з завданням вести бій з

ворогом, привертати його увагу на себе. Весь особовий склад полку вночі 21 березня, непомітно для ворога, перебрався понад Бугом в село Зелешу Леваду. На світанку наші бійці відкрили сильний вогонь по фашистах, і під його прикриттям форсували річку там, де не чекав ворог. Захопили на правому березі двокілометровий плацдарм. Протягом дня було відбито біля десяти контратак фашистів, які прагнули скинути в річку сміливіців.

Встояли! Ні кроку не відступили назад. Проте боеприпаси і продукти по-

трібно було поповнити, а тили полку залишилися за річкою.

Вночі 23 березня командир полку залишає за себе свого заступника, а сам з кількома бійцями переправляється на лівий бік Бугу.

Протягом ночі було переправлено тили полку. Вранці 24 березня командир полку з групою офіцерів штабу і двома радистами переправляється останнім. До них попросився майор Л. Я. Змієв з групою офіцерів. Його полк за наказом командира дивізії прибув на переправу.

Тепер у чолі 16 чоловік. Коли човен був на середині річки, раптом появилася фашистський літак. Він спочатку кинув бомби, а потім почав обстріл з кулемета. Човен перевернувся, і шістьнадцять чоловік опинилися в крижаній воді. Поранено шість чоловік, серед них — А. Ф.

Пастушенко і майор Л. Я. Змієв. Солдат-радист потонув разом з радіостанцією. Майор Змієв, важко поранений, теж почав тонуть. Йому кинулися на допомогу.

Командир полку А. Пастушенко керував прибуттям поранених. Легко поранені самі пливали назад до берега. Майору допомогли добратися. Всіх відправили в санітарний евакункит. Майору ампутували праву ногу. Однак було вже пізно. Газова гангрена зробила своє. Він лежав в одній кімнаті з А. Пастушенком, 25 березня Змієв помер.

Командира полку після операції відправили в тил для лікування. А через два місяці він наздогнав свій полк у Молдавії, на річці Дністер і командував ним до кінця війни 572 полк не раз відзначався в боях. Йому присвоєно звання Бухарестський, нагороджено орденом Кутузова. А. Ф. Пастушенко нагороджений багатьма орденами й медалями. Полк звільняв Румунію, Югославію, Угорщину.

Після Великої Вітчизняної війни Андрій Романович вчився в військових академіях, служив на командних і штабних посадах у штабах Радянської Армії і в 1960 році пішов у запас за станом здоров'я.

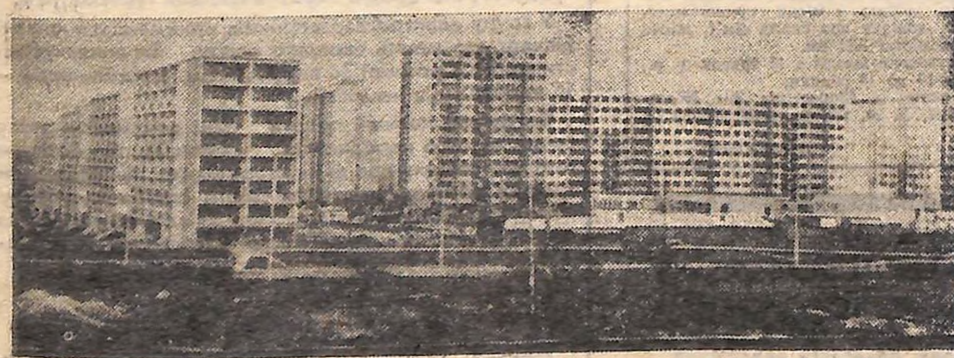
Довго розшукували слідопити командира 572 стрілецького полку. Ним виявився їх земляк. Тільки в грудні 1970 року стала відома його адреса. Він живе і працює в місті Львові.

Дружину і дочку Л. Я. Змієва вже два роки як розшукали. Вони живуть в Москві. Дружина Валентина Василівна надіслала багато матеріалів про Леоніда Яковича, побувала в Люшневатій. Відшукали і командира 233 стрілецької дивізії І. М. Водоп'янова. Два роки надходять від нього листи з Москви.

Л. КУЧАГРА.

с. Лощинева
Голованівського району.

КОМАНДИР З ПОЛОНИСТОГО

ЧССР. Населення столиці Чехословаччини Праги зросло понад мільйон і досягло 1101 тисячі чоловік. Для задоволення потреб населення в житлі в найближчі десять років заплановано будувати на півночі столиці нове місто на 80 тисяч жителів.

На фото: вид на один з кварталів нового міста.

Фото ЧТК-АПН.

ПАРИЖ. 20-й міжнародний салон авіації і космонавтики в паризькому аеропорту Бурже увійшов у свій «робочий ритм». Для урочистого відкриття міжнародного салону в Бурже прибув президент Французької республіки Жорж Помпиду. Під час дальнього відвізання салону президент Франції оглянув радянський надзвуковий лайнер «ТУ-141», національну космічну техніку, маєт першого місячного всюдихода «Луноход-1».

БУХАРЕСТ. Як повідомляє агентство Аджерпрес, 27 травня шестеро заочинців, переслідуваних румунськими органами карного розшуку за грабінг, пляхову апарію і незаконне зберігання зброї,

проїхали в аеропорт міста Ораді і захопили літак румунської авіакомпанії «Таром», який готувався до польоту. Бандити силою примусили екіпаж піднятися в повітря і приземлитися на одному з аеродромів Азії.

Компетентні румунські державні органи поставили вимогу до австрійських властей про вилучення літака, повернення літака, насажирів і екіпажу.

БОНН. Захисники-підкарті Німецький союз миру проводять кампанію по розповсюдженню плакатів антифашистського змісту. Основні центри кампанії — Мюнхен і Нюрнберг, де в найближчі дні планується проведення рваністських зборів.

У розмовно-журнальних підкатах підкреслюється остаточний характер німецьких кордонів, останніх ніс-ля війни, і відзначається, що невизнання цих кордонів являє собою загрозу мирній безпеці у Європі. НСМ висловлюється за негайну ратифікацію договорів, підписаних ФРН з Радянським Союзом і Польщею.

До редакції надійшов лист

Розлучення... ПЕРЕД ВЕСІЛЛЯМ

НЕТИПОВА ІСТОРІЯ

Прибув хлопець з армії. Вранці, за старою звичкою, натерши до блиску чоботи, по черзі обходив друзів. Заводив статечні розмови з поважними дядьками і крємезними дідами. Ходив по селу, стрункий, змужнілий, солідний. Згодом почелна солдатський кашкет на цвяшок, сім за жовті трактора. Орав колгоспні ниви, милувався безмежжям степовим, вислуховував одкровення жайворонків у синьому небі і... скося позирив на дівчат. Бо за написаним правилом нині — прийшов парубок з армії, — то й женитися якраз на порі. Нагодилися в ті часи у село практиканти, учні сільськогосподарського технікуму. Три подруги. Майбутні спеціалісти. Майбутні агрономи. Одна з дічат приглянулася парубкові.

Одного щасливого (як для закоханого!) дня відчинив двері, зупинився на порозі:

— Женюся, мамо...

Сплеснули батьки руками. Мати фартушка до очей прикла, ла: Та, мабуть, більше як для годиться. Бо як сказав син — то плач, не плач, а колись то все одно женитися. Отож поїхали знайомитися з сім'єю нареченої. Яке враження залишили ці оглядини у батьків, молоді не бачили, бо більше години дивилися один на одного. Як то кажуть, почували себе на «своєму небі». А батьки, які були заздалегідь приземлені, дивилися один на одного реально, тверезими очима. І придивлялися. Зважували.

Погостювали у нареченої, всім товариством вирушили у зворотню дорогу. У ближній сільській Раді наречений і наречена залишили свої підписи і стали молодим подружжям. Поздоровили їх батьки, побз:

жали щастя, міцної сім'ї і розіхалися готуватися до весілля.

Звичайна історія. І навіть — типова. Але звичайною і типовою вона була ось до цього місця.

Бо коли вже лаштували столи, які незабаром мали прогинатися від щедрих і різноманітних страв, і гості лемали собі голову над тим, що б подарувати молододжонам, а сам молодий припасовував новий модний костюм, зшитий спеціально для такого випадку, прийшла телеграма: весілля не відбудеться.

Скинув молодий чоловік весільний костюм, одягнув дорожній плащ і поїхав до своєї молодшої дружини з'ясувати деталі, які з телеграми були не зовсім ясні. А виявилось усе заздалегідь прозв'язано. Дівчина просто собі передумала. Та й матері не зовсім були до вподоби батьки жениха. На відстані краще видно.

Ось так. Тепер у молодого подружжя, що не прожило разом і тижня, нові турботи — куди прозв'язніші і досить неприємні — вони порушують справу про розлучення. Зустрілися. Одружилися. Розійшлися! І стоять тепер на різних берегах життєвої ріки, шукають винного і справедливості, обурюються і назівають дивування, як могло таке трапитися? Наречена добиється розлучення. Молодий бідкається, що господарські приготування виявилися марними. Все приготували він і вона, все перерахували, все звірили. Крім одного. Своїх сердець. Своїх почуттів.

Для них це драма, може, ще не усвідомлена, фінал якої надто жорстокий.

Але ж сценарій цієї драми — писали вони самі. Життя діє за невідомою логікою. Один необережний крок — і порушується життєва рівновага. Людина втрачає віру у людей, в справедливість, у добро. Закликати до обережності, нагадувати загальновідоме «сім разів відмір...» недоречно. І не завжди виправдане. Тоді, коли впевнений у собі, у людини, що з тобою поруч, у своїх почуттях, такої незвичайної і нетипової історії не трапляється. Ніколи...

М. СЕМЕНЮК.

Бобринецький район.

ФУТБОЛ

В Чернівцях — перемога

У чотирнадцятому турі кіровоградська «Зірка» зустрілася в Чернівцях з місцевою «Буковиною». Ця команда належить до провідних у своїй зоні. Особливо добре вона грає в останніх турах. В шести матчах перед зустріччю з кіровоградцями чернівецькі футболісти жодного разу не залишали поле переможцями.

Та всі ці обставини не залякали наших земляків, незважаючи на те, що цього разу з різних причин не виступали провідні спортсмени — Борис Петров і Андрій Товт. Гості не тільки протидіяли натискові господарів поля, а самі часто безпечно контратакували. І під час однієї з таких контратак Віктор Квасов за 28 хвилин до фінального свистка судді майже відкрив рахунок.

Намагання буковинців хоча б уникнути поразки не дали бажаного результату.

Ця дуже важлива перемога кіровоградців. Вона значно зміцнила їх турнірне становище.

Сьогодні — наступний тур. «Зірка» гратиме в Хмельницькому з дніпровцями. Після цього вона проведе три матчі вдома: 6 червня прийматиме торпедівців Луцька; 10 — житомирський «Автомобіліст» і 14 червня — ровенський «Горинь».

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 2 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 11.45 — Концерт. (К). 12.10 — «Правда-флангове п'ятиріччя». (М). 12.40 — Телевізії. (К). 16.40 — «Третє народження Дніпро-гесу». (Запоріжжя). 17.00 — Телевізії. (К). 17.15 — «Павлівські казки». (Кіровоградська телебачення). 17.30 — «Світ соціалізму». (М). 18.00 — «25-й ювілейний». (Одеса). 19.00 — «На зустріч виборам до Верховної Ради УРСР та місцевих Рад депутатів трудящих». (К). 19.30 — Футбол. Відбірковий матч олімпійського турніру. Збірна СРСР — збірна Голландії. (М). В перерві «Зв'язки партії» накреслено». (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Худож-

ній фільм «Живий труп», 1 серія. (К). 23.00 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.35 — Новини. (М). 16.45 — «Об'єкти». (Рига). 17.30 — Телевізії. (К). 18.00 — Новини. (М). 18.30 — «Дітям про збірну». (М). 18.35 — «Птахофабрика». Телевізії. (М). 19.05 — Концерт. 19.30 — «Лірична мозаїка» (Донецьк). 20.30 — «На добраніч, діти!» (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Кіровоградське міське професійно- технічне училище № 2

провадять прийом учнів на
1971—1972 навчальний рік

Для підготовки:

мулярів, штукатурів, малярів, теслярів, плиточників-лицювальників, мозаїстів — строк навчання 1 рік;
малярів-штукатурів — строк навчання 2 роки.

Приймаються також демобілізовані з лав Радянської Армії, зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундированням, спеодятом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці.

Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки самодільності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені в інші середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі є вечірня школа, де учні зможуть одержати середню освіту.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3X4 см, та довідку по формі № 286.

Документи приймаються до 15 серпня 1971 року.

Початок навчання 1 вересня 1971 року.

Адреса училища: вул. Леніна, 19, вхід із вул. Декабристів, № 3, телефон 2-47-91.

ДИРЕКЦІЯ.

МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 18

ЩО ДІЄ НА БАЗІ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ТРЕСТУ
«КРЕМЕНЧУКРУДБУД», СЕЛИЩЕ КОМСОМОЛЬСЬК-НА-ДНІПРІ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
З СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

лицювальники - плитковики - мозаїчники, муляри, маляри, штукатури, теслярі, продавці продовольчих товарів — строк навчання 1 рік;

штукатур-маляри, електрослюсарі, столяр-теслярі — строк навчання 2 роки.

Юнаки і дівчата! Якщо ви бажаєте стати жителями міста юності і брати участь у будівництві Дніпровського гірничозбагачувального комбінату і міста Комсомольськ-на-Дніпрі, то вам надається така можливість при вступі до нашого училища.

На навчання приймаються юнаки і дівчата з освітою 8—10 класів віком від 15 до 25 років. Для набуття спеціальності продавця продовольчих товарів потрібна освіта за 10 класів і вік 17 років.

Зараховані до училища забезпечуються безкоштовно гуртожитком, парадним і робочим обмундированням, триразовим харчуванням.

Період навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу. Ті, хто закінчив училище з відзнакою, можуть одержати направлення на навчання у Харківський індустріальний тех-

нікум. При училищі працює середня вечірня школа. Під час проходження виробничої практики, учням виплачується заробітна плата в розмірі 33 проценти від загальної суми заробітку. Випускникам надається оплачувана відпустка за рахунок виробництва, згідно законоположення, надається гуртожиток і робота за спеціальністю згідно одержаного розряду. Зареховані до училища користуються пільгами на залізничному транспорті при поїзді додому. До заяви на ім'я директора слід додати такі документи: автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання (вказати склад сім'ї), характеристику зі школи, 5 фотокарток (3X4 см).

Прийом документів до 25 серпня. Початок занять 1 вересня.

Адреса училища: селище Комсомольськ-на-Дніпрі, Полтавської області, Кременчуцького району, вул. Молодіжна, 1, МПТУ № 18.

Проїзд від м. Кременчука до селища Комсомольськ рейсовим автобусом.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ
З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ФОРМУВАЛЬНИКИ МАШИНОЇ ФОРМОВКИ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки з мінімальним віком 17,5 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРИ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки і дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРИ. Строк навчання 2 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРИ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 2 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-РЕМОНТНИКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИКИ ПО ВИГОТОВЛЕННЮ І РЕМОНТУ ШТАМПІВ, ПРИСТОСУВАНІ ПРЕС-ФОРМ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РО-

БІТ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки та дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированням і спеодятом, а формуванням надається обладнання гуртожитком. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

По закінченні училища всім випускникам видається атестат по спеціальності, а учням з трірічним строком навчання — ще й атестат зрілості, оскільки в училищі одержують середню освіту. Ті, хто закінчив училище з відзнакою, мають право вступити до інституту по за конкурсом.

Початок занять — 1 вересня 1971 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження, а досягши 16 років — паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, автобіографію, довідку про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3X4 см.

Прийом документів шодня з 15 травня д. р., крім неділі, з 10 до 18 години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, № 20, телефони № 2-36-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

ПРОВАДІТЬ НАБІР УЧНІВ

на 1971 — 1972 навчальний рік з таких спеціальностей:

штукатури, теслярі, муляри. Строк навчання 1 рік.

Штукатури-маляри-плитковики, слюсарі монтажники, стров навчання 2 роки.

До училища приймаються юнаки та дівчата віком 15 — 20 років з освітою 8 — 10 класів. Учні знаходяться на повному державному забезпеченні. Іногородні забезпечуються гуртожитком. При бажанні учні можуть відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді (9—10 клас). До училища приймаються демобілізовані воїни з лав Радянської Армії, які проходять навчання по скорочених програмах 8 — 10 місяців з матеріальним забезпеченням — стипендія 75 карбованців на місяць.

Початок занять 1 вересня 1971 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, в якій вказати про склад сім'ї, характеристику зі школи, чотири фотокартки розміром 3X4 см.

Документи приймаються в канцелярії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, селище Димитрова, вул. Трудрезервів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

Лисичанське міське професійно-технічне училище № 51

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1971 — 1972 навчальний рік

з таких спеціальностей (строк навчання 2 роки):

столярі-теслярі;

монтажники конструкцій-муляри;

електромонтери (приймаються юнаки і дівчата);

слюсарі-монтажники по обладнанню нафтової і хімічної промисловості;

слюсарі-трубопроводники;

маляри-штукатури (приймаються дівчата);

муляри (строк навчання 1 рік, приймаються юнаки і дівчата);

електрогазоварники (строк навчання 1,5 року);

лицювальники-плитковики-мозаїчники (строк навчання 1 рік).

Приймаються особи віком не молодші 15 років, з освітою не нижче 8 класів. Зараховані до училища забезпечуються безплатним обмундированням і харчуванням, іногородні забезпечуються гуртожитком.

У групу електрогазоварників приймаються юнаки і дівчата, що мають середню освіту. Їм виплачується стипендія в розмірі 36 карбованців, а відмінникам — 45 карбованців на місяць.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту чи атестат, довідку про стан здоров'я (ф. № 286) з даними про профприщеплення (віспа, стовбляк, туберкульоз), довідка з місця проживання та склад сім'ї, характеристика із школи, шість фотокарток (розміром 3X4 см), паспорт пред'являється особисто.

Прийом заяв з 15 травня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Ворошиловградська область, м. Лисичанськ, 6, вул. Свердлова, 3, МПТУ № 51, залізнична станція Перетідна, Донецької залізниці.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.